

Ἀργοπονησιστής, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.
 Ἰσαχαροφιλημένη μου καὶ μερτζανόχειλή μου,
 αἰπού' χεις δυόεκ' ἀερφούς κασιτροπολεμητᾶς,
 μακροπεραματάρεις καὶ ἀργοποιῖστᾶς
 (βραχάλ. δυόεκ' = δώδεκα).

ἀργοπονάκεια τά, Ἄμοργ.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. πονάκεια, δι' ὃ ἰδ.
 πονάκι.

Οἱ ἐλαφροὶ πόνοι οἱ προηγούμενοι τῶν σφοδρῶν ὠδί-
 νων τοῦ τοκετοῦ. Συνών. ἀργόπονος, πονάκεια.

ἀργόπονος ὁ, Λεξ. Αἰν.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. πόνος.
 Ἀργοπονάκεια, ὁ ἰδ.

ἀργοπορεύομαι ἀμάρτ. ἀργοπορεύομαι Πόντ. (Οἶν.)
 Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. πορεύομαι.
 Πορεύομαι βραδέως.

ἀργοπόρευτος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ.ά.)
 Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπορεύομαι.
 Ὁ βραδέως πορευόμενος. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν
 λ. ἀργοκίνητος.

ἀργοπόρημα τό, ΚΠαλαμ. Γράμματ. 1,170 ἀργου-
 πόρμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀργοπόρημαν Πόντ. (Κερασ.
 Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπορῶ.
 Ἡ βραδύτης περὶ τὰς κινήσεις ἢ τὴν ἐκτέλεσιν πρά-
 ξεώς τινος ἐνθ' ἄν.: Κάθε ἐμπόδιο χτυπάει καὶ πηδάει γιὰ
 νὰ φτάσῃ 'ς τὸ σκοπὸ μὴ ὥρα ἀρχύτερα χωρὶς κἀνένα γῦρο,
 κἀνέν' ἀργοπόρημα ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ.
 ἀργημα.

ἀργοπορία ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.)
 ἀργοπορίγια Πόντ. (Κερασ.) ἀργοπόρια Παξ. Πελοπν.
 (Σουδεν.) ἀργειοπορία Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀργοπορία. Τὸ ἀργειοπορία κατ' ἐπί-
 δρασιν τοῦ ρ. ἀργεῖω, δι' ὃ ἰδ. ἀργῶ.

Ἀργοπόρημα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Μὲ τὴν ἀργοπορίαν του
 ἔχασε τὴ δουλειά του. Ἡ ἀργοπορία σου μ' ἔκανε κ' ἔφυγα
 κοιν. Δὲν ἔχει ἀργοπόρια, μόνο θ' ἀγναντέψῃς καὶ θὰ φύγῃς
 (δὲν πρέπει νὰ βραδύνῃς, μόνον κτλ.) Σουδεν. || Φρ. Εὐτάγω
 ἀργοπορίαν (ἀργοπορῶ, βραδύνω. εὐτάγω = κάμνω) Κερασ.
 Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μανασσ. στ. 4051 (ἐκδ. Βόννης) «τὴν
 βραδύπλοιαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀργοπορίαν».

ἀργοπορινός ἐπίθ. Ἰδραγούμ. Ἑλλήν. πολιτισμ. 188
 — Λεξ. Γαζ. (λ. ἀσύντονος, βραδύς, δυσκίνητος)
 Δημητρ. ἀργουπουρ'νός Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργοπορία καὶ τῆς καταλ. -ινός.
 Βραδυνκίνητος ἐνθ' ἄν.: Κύματα ἀργοπορινὰ Ἰδραγούμ.
 ἐνθ' ἄν. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος.

ἀργοποριστής ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀργειοποριστής Νάξ.
 (Ἀπύρανθ.) Θηλ. ἀργειοπορίστρα καὶ οὐδ. ἀργειοπορίστικο
 αὐτόθ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπορῶ, παρ' ὃ καὶ ἀργειοπορῶ,
 παρασηματισθὲν κατὰ τὰ ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ. παράγωγα.
 Ὁ βραδύς εἰς τὰς κινήσεις του καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν
 ἔργου: Ἐνας ἀργειοποριστής ποῦ 'ν' κ' εὐτός, μὴν ἡμέρα
 θέλει νὰ ἀνθῇ. Ὡ καμένη ἀργειοπορίστρα, βαρεμὸς ποῦ 'σαι,
 νευριάζει κἀνείς νὰ σ' ἀναμένη! Παιδί ἀργειοπορίστικο.
 Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος.

ἀργόπορος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ά.) ἀργό-
 πουρος Στερελλ. (Ἀχαρναν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ ρ. περῶ, δι' ὃ ἰδ. περ-
 νῶ. Ὅτι ἡ λ. παλαιὰ μαρτυρεῖ τὸ μεσν. παράγωγον οὐσ.
 ἀργοπορία. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. τὰ ἀρχ. βραδυ-
 πόρος, ταχυπόρος καὶ ταχύπορος.

Ἀργοποριστής, ὁ ἰδ.
 ἀργοπορῶ κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ.
 Χαλδ. κ.ά.) ἀργουπουρῶ βόρ. ιδιόμ. ἀργειοπορῶ Νάξ.
 (Ἀπύρανθ.) ὀργοπορῶ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργόπορος ὡς καὶ τὸ μεταγν. συνών.
 βραδυπορῶ ἐκ τοῦ βραδυπόρος. Τὸ ἀργειοπορῶ
 κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀργεῖω, δι' ὃ ἰδ. ἀργῶ. Διὰ τὸ ὀργο-
 πορῶ τῆς Ρόδ. ἰδ. ἀργός.

1) Πορεύομαι βραδέως ἢ βραδύνω περὶ τὴν ἐκτέλεσιν
 πράξεώς τινος ἐνθ' ἄν.: Πήγαινε γρήγορα, μὴν ἀργοπορῇς.
 Ἀργοπόρησε νὰ γυρίσῃ. Ἀργοπόρησα λιγουλλάκι. Ἀργοπόρησα
 νὰ χτίσω ὥσπου νὰ ἴβρω χρήματα. Καλὸ κορίτσι, μὰ ἀργοπο-
 ρεῖ πολὺν σιτὴ δουλειά του κοιν. Ἐργειοπορήσαμεν ἐχτὲ βραδὺν
 νὰ πέσωμε καὶ δὲν εἶχα ξυπνημὸ ταχύτερου Ἀπύρανθ. Πολλὰ
 ἐργοπόρησεν 'ς τὸ ρδόμον Τραπ. κ.ά. || Γνωμ.

Ποῦ ἀργοπορᾷ 'ς τὸν πηγαμὸ | τσακίζεται 'ς τὸν γυρισμὸ
 Λεξ. Δημητρ. || Ἄσμ.

Ντό εἶδες, κόρη, κ' ἔργενες, ντό εἶδες κ' ἐργοπόρ'νες;
 — Εἶχα τὸν κύρι μ' τὸν καλὸν καὶ χωριστᾷν κ' ἐπαίρ'να
 Χαλδ. Μετβ. Κάμνω τι νὰ βραδύνῃ πολλαχ.: Μὴ μὲ ἀργο-
 πορῇς γιατί βιάζομαι. Μᾶς ἀργοπόρησε ἡ βροχή. Τὸ ἀργοπορεῖ
 (ἀναβάλλει τὸ πρᾶγμα). Ἀργοπόρησε τὴ δουλειά πολλαχ.
 Ποίημ.

Καὶ τώρα δὰ τ' ἀράθυμο πάτημ' ἀργοπορῶντας
 κατὰ τὸ κάστρο τὸ μικρὸ πάλι κοιτᾷ...

ΔΣολωμ. 268. 2) Ἐπὶ ἀψύχων, δὲν καταφθάνω ἐγκαίρως,
 καθυστερῶ Λεξ. Δημητρ.: Ἀργοπόρησε νὰ ῥθῇ τὸ γράμμα.

ἀργοπροβαίνω ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 48.
 Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. προβαίνω.
 Προβαίνω, προχωρῶ βραδέως: Δὲ θὰ ξαναῖδῃς τὸν
 πρωτολάτη μπρὸς ἀπ' τὰ θρεφτάρια ν' ἀργοπροβαίῃ.

ἀργοπρόβατο τό, Νάξ. κ.ά.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. πρόβυτο.
 Πρόβατον στεῖρον. Συνών. ἀργουδέλλα 1.

ἀργός ἐπίθ. κοιν. καὶ Καπ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.
 Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργὸ Τσακων. ἀργὸ Καλαβρ.
 (Μπόβ.) ἀργὸς Πόντ. (Κολων. Χαλδ.) ἀργιὸς Ρόδ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀργός. Διὰ τὸ ἀργιὸς τῆς Ρόδ. πβ.
 τὰ ὅμοια αὐτόθι ἀμπελουρσιός, ἀργιάτης, ὀργο-
 πορῶ (ἰδ. ἀργοπορῶ) κττ.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ μὴ ἐργαζόμενος, ἄεργος σύνθηθ.
 καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Κάθομαι - μένω ἀργὸς σύνθηθ. || Φρ.
 Ἀργὰ γελάδα (τὰ μὴ προσφέροντα ἐργασίαν ζῶα, τὰ μὴ
 καματερὰ) Εὐβ. (Στρόπον.) || Παροιμ.

Ἀργὸς δουλειά δὲν ἔχει, | τὸν κάττη λύ' καὶ δένει
 (ὁ ἄεργος κατατρίβει τὸν χρόνον εἰς ἀνωφελῆ ἔργα) Θήρ.
 Ἀργὸς καθούμενος τὴ μυτῆα ἐκοντάρει (ἐπὶ τοῦ ἀσχολου-
 μένου εἰς ἀνάξια λόγου πράγματα) Αἴγιν. Ὁ ἀργὸς κάθε
 μέρα τὸ ἔχει γεροτὴ (ὁ ὀκνηρὸς πᾶσαν ἡμέραν εἰς ἐορτὴν
 μεταβάλλει διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀργίαν του. Πβ.
 τὴν ἀρχ. παρὰ Θεοκρ. 15,26 «ἀεργοῖς αἰὲν ἐορτά») Ἡπ.
 Ἀργὸς κὶ ὀκνὸς ζευγάρι (ὁ ἄεργος κατ' οὐδὲν διαφέρει τοῦ
 ὀκνηροῦ) Ἐπτάν. β) Ὁ ὑποβεβλημένος εἰς τὴν ποινὴν
 τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀργίας, ἐπὶ ἱερέως καταδικασθέντος
 ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς εἰς ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ἱερο-
 πραξίας κοιν. καὶ Πόντ.: Τὸν ἔκανε ὁ δεσπότης τὸν καππᾶ

ἀργό. *Ἐγινε-εἶναι ἀργός ὁ παππᾶς κοιν. *Ἀργὸς πάσης ἱεροπραξίας (ἢ φρ. ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς γλώσσης) πολλαχ.

γ) *Ἀκίνητος Αἴγιν.: *Ἄσμ.

Γιαλὸ γιαλὸ πηγαίναμε | κι ὅλο για σένα λέγαμε, | κάθου ἀργό (ὁ τελευταῖος στίχος ἀπαγγέλλεται ρυθμικῶς χωρὶς νὰ ἄδεται, ἢ δὲ φράσεις ἀπευθύνεται πρὸς τὴν κώπην πρὸς παῦσιν τῆς κωπηλασίας). 2) *Ὁ βραδὺς ἐν τῇ κινήσει ἢ ἐκτελέσει ἔργου, νωθρὸς κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κολων. Οἶν. *Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Εἶναι ἀργός 'ς τὴ δουλειά. Καλὸς μάστορας, μὰ ἀργός. Θ' ἀργήσῃ νὰ 'ρθῇ, εἶναι πολὺ ἀργός. *Ἀργὸ καράβι-τραῖνο. *Ἀργὸ βάδισμα-περπάτημα κοιν. *Σὸ φαεῖν πολλὰ ἀργὸς εἶσαι Τραπ. *Σὸ δουλῆσαι ἀτ' ἀργὸς ἐν' Χαλδ. Βαρέα ἀργὸς ἀνθρώπος εἶσαι *Οφ. *Ἀργέσσα ἐν' 'ς σὴ δουλείαν ἀτ'ς Τραπ. || Παροιμ. φρ. Τὰ ζῶα μου ἀργὰ (ἢ φρ. λέγεται στερεοτύπως ἐπὶ παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ, οἶον: αὐτὸς-αὐτὴ-αὐτὸ-αὐτοὶ-αὐτὲς εἶναι τὰ ζῶα μου ἀργὰ καὶ δηλοῖ τὴν διανοητικὴν νωθρότητα, τὴν ἀμβλύνοϊαν) πολλαχ. Γλήγοροι 'ς τὸ χουλιὰρι κι ἀργοὶ 'ς τὴ δουλειά (ἐπὶ προθύμων μὲν εἰς τὸ νὰ τρώγουν, βραδέων δὲ εἰς ἐργασίαν) *Ηπ. || *Ἄσμ.

Σὰν εἶν' ὁ μαῦρος σου γιερὸς καὶ παίρν' σαράντα μίλια, φτάνεις κ' ἐσὺ 'ς τὸ γάμο της καὶ 'ς τὴ στεφάνωσί της, κι ἂν εἶν' ὁ μαῦρος σου ἀργός, φτάνεις 'ς τὸ σέμπα ξέβα Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) —Ποίημ.

... Τὴν κούρβα νὰ χαλάστε, σκληρὸς ἄς εἶν' ὁ χαλασμός, ἀργὸς ἄς εἶν' ὁ Χάρως ΚΠαλαμ. Βωμ. 94. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος. 3) *Ὁ μὴ παράγων, ὁ μὴ γεννῶν, ὁ μὴ ἀποδίδων τὸ φυσικόν του προϊόν, ἐπὶ ζώων, δένδρων, γῆς κττ. Νίσυρ. Πάρ. ἀ.κ.: *Ἀργὸ πρόβατο (τὸ μὴ ἔχον γάλα) Πάρ. *Ἀντίθ. γαλάρι. *Ἀργὸς βέργες (αἱ ἄκαρποι παραφυάδες τῆς ἀμπέλου) αὐτόθ. *Ἀργὰ ἀμπέλια-χωράφια (ἀκαλλιέργητα, χέρσα) Νίσυρ. 4) *Ὁ ἐπαναλαμβανόμενος οὐχὶ συχνάκις ἀλλὰ μετὰ μακρὰ χρονικὰ διαλείμματα, ὁ σπανίως συμβαίνων Θήρ.: Φρ. Τὸ ἀργὸ καὶ χάριν ἔχει (τὸ συχνάκις γινόμενον προξενεῖ κόρον καὶ ἀηδίαν, ἐνῶ τὸ διὰ πολλοῦ χρόνου εἶναι ποθητόν).

Β) Οὐσ. 1) *Ἡ μὴ ἐργαζομένη μέλισσα, ὁ κηφήν (ἢ λ. πολλαχοῦ περιληπτικῶς ἀντὶ τοῦ πληθ. ἀργοί, ἐν Πάρ. δὲ ὁ πληθ. ἀργὲς κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσ. μέλισσες) *Ἄνδρ. Εὐβ. Κάρπ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύθν. Μέγαρ. Νάξ. Νίσυρ. Πάρ. Ρόδ. Σάμ. Σέριφ. Στερελλ. Σῦρ. Τήν. κ.ά.: Φρ. *Ἐλάλησεν ὁ ἀργεῖος (ἤρχισαν νὰ βομβοῦν οἱ κηφήνες, ἢτοι ἔχουν αἱ μέλισσαι καλὴν βοσκὴν καὶ δὲν τοὺς πειράζουν) Ρόδ. || Παροιμ. Οἱ μέλ'σσις κἀν' τοῦ μέλ' κι οὐ ἀργὸς τοῦ τρώει χαζί'ρον (ἐπὶ τῶν ἀπολαμβανόντων τοὺς κόπους τῶν ἄλλων) Σάμ. 2) *Ὁ ἄκαρπος, ὁ παράσιτος βλαστὸς τῆς ἀμπέλου ἢ ἡ τῶν δένδρων ἄχρηστος παραφυάς Εὐβ. (Αἰδηψ.) Κάρπ. Ρόδ. Σκόπ. Σύμ. κ.ά.: *Ἀργὸς ποῦ 'μόλυκεν ἢ κρεββατῖνα ἐφέτος! Σύμ. β) Νεαρὸς βλαστὸς τῆς ἀμπέλου Σύμ.: *Ἄσμ.

Χρουνὸς ἀργὸς ἐρραῖσεν ἀπ' ἀσημένιον κλῆμα.

3) *Ἀργὸς ἀκαλλιέργητος καὶ χέρσος Καλαβρ. (Μπόβ.) Νίσυρ. κ.ά. β) Πληθ. ἀργές, αἱ ἐν καιρῷ χειμῶνος ὑπὸ ὑδάτων κατακλυζόμεναι καὶ διὰ τοῦτο μὴ γεωργοῦμεναι γαῖαι Λυκ. (Λιβύσσ.) 4) *Ἡμέρα καθ' ἣν δὲν ἐργάζεται τις διὰ λόγους θρησκευτικούς, ἡμέρα ἐορτάσιμος Ρόδ.: *Ἄσμ.

Μιὰν Κερεκὴ καὶ μιὰν ἀργή, μιὰν ἀκριβὴν ἡμέρα ἢ κόρη ἐβουλήθηκε 'ς τὴν ἐκκλησιὰ νὰ πάη.

5) Οὐδ. ἀργό, ἢ ἐσπέρα Μύκ. Συνών. βράδυ.

ἀργοσαίνω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοσάλεμα τό, Λεξ. Δημητρ. ἀργοσάλεμαν Πόντ. (Κερασ.)

*Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοσαλεύω.

Κίνησις βραδεῖα καὶ νωθρὰ ἐνθ' ἀν.: Μ' ἐν' ἀργοσάλεμα τοῦ χειροῦ ὁ ἐτοιμοθάνατος ἔδειξε πῶς κατὶ ἤθελε νὰ πῇ Λεξ. Δημητρ.

ἀργοσάλευτος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) κ.ά. — ΠΒλαστοῦ Κριτικ. ταξίδ. 13 ΚΠαλαμ. *Ἀσάλ. ζωή² 62 ἀργοσάλευτος Πόντ. (Οἶν.)

*Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοσαλεύω.

*Ὁ κινούμενος ἀργά, βραδυκίνητος ἐνθ' ἀν.: Βάρκες ἀργοσάλευτες ΠΒλαστός ἐνθ' ἀν. *Ἀργοσάλευτη καμπάνα ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἀν. Σὰν ἀτὸν ἀργοσάλευτον ἄθροπον 'ς σὸν κόσμον ἀπάνου *κ' εἶδα Οἶν. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος.

ἀργοσαλεύω πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σαλεύω.

1) Κινῶ τι βραδέως ΣΠασαγιάνν. *Ἀντίλ. 53: Ποίημ.

... Τ' ἀπόσπερο ἀεράκι

ἀργοσαλεύει τὰ κλαδιά κι ἀνακνύει τὰ φύλλα.

Καὶ ἀμτβ. κινεῖμαι ἀργά, βραδέως πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Ἀρχισε ν' ἀργοσαλεύῃ καὶ νὰ περπατῇ ὁλόγυρά μου φεύγοντας τὰ λαχταριστά μου τ' ἀγκαλᾶσμάτα ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι' ἀντίλογ. 145 || Ποίημ.

Μάννα ἢ φυλὴ 'ς τὴν ἄγια μήτρα της

τὸν ἐννοίωσε καιροῦς ν' ἀργοσαλεύῃ

νὰ βγῇ 'ς τὸ φῶς ὡσὰν ἡ δόξα της

ζῇ καὶ βασιλεύει

ΣΣκίπη *Ἀπέθαντ. 35. 2) Εἶμαι ἀπρόθυμος εἰς τὴν ἔναρξιν ἐργασίας Πόντ. (Κερασ.)

ἀργοσβήνω σύνηθ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σβήνω.

1) Σβήνομαι βραδέως: *Ἀργοσβήνει ἡ φωτιά - τὸ κατῆλι σύνηθ. *Ἀργοσβήνουνε τ' ἀστέρια τὴν αὐγὴ Λεξ. Δημητρ. || Φρ. *Ἀργοσβήνουν τὰ μάτια του (ὅταν ἀρχίζῃ τις νὰ κοιμᾶται ἢ νὰ ψυχορραγῇ) σύνηθ. 2) Τήκομαι, φθίνω σύνηθ.: *Ὁ δεῖνα ἀργοσβήνει ἀπὸ τὸ χτικιό.

ἀργοσειώ ἀμάρτ. Μέσ. ἀργοσειέμαι ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. ² 83.

*Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σεῖω.

Μέσ. σεῖομαι, κινεῖμαι βραδέως: Ποίημ.

Κι ὅ,τι ἀπάνου του ἀργοσειέται σάμπως νὰ εἶναι ζωντανό, ὁ ἥσκιος εἶναι δέντρον ἢ βρικολάκον.

ἀργοσέρνω πολλαχ. Μετοχ. ἀργοσυρμένος ΚΠαλαμ. Φλογέρ. βασιλ. ² 85.

*Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σέρνω.

Σύρω, ἔλκω τι βραδέως: Ποίημ.

*Ἀπ' τὴ μέρα, ὃ ἐξοχή, ποῦ τὸ βῆμα μου

πρὸς ἐσένα θλιμμένα ἀργοσέρνω

ὁ πλατὺς λῆς κ' ἐστένευσεν ἀέρας σου

κ' ἡ καθαρεία σου ἐθάμπωσεν ὄφι

ΣΣκίπη *Ἀπολλών. ἄσμ. 70. Μετοχ. ἀργοσυρμένος = ὁ βραδέως κινούμενος: Ποίημ.

Κ' εἶναι ἀρχοντιά κ' εἶναι λαὸς, κ' εἶναι παρθένες, βόιδια γιὰ τὴ θυσία στεφανωτὰ κι ἀργοσυρμένα ἀμάξια

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἀν.

ἀργοσημαίνω ΑΠροβελ. Ποίημ. 1,105 καὶ 170.

*Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. σημαίνω.

Κτυπῶ τὸ σήμαντρον ἢ τὴν καμπάναν ἀργά: Ποίημ.

